Przyjaźń

Pewnego dnia za oknami padał deszcz. Małe kropelki wody uderzały w szyby i parapety okien. Mały Adaś i jego młodsza siostra Celinka zostali w domu i nie poszli do szkoły. Celince było bardzo smutno z tego powodu. Dziewczynka uwielbiała słuchać bajki czytane przez panią, bawić się lalkami z koleżankami oraz kolorować obrazki. Niestety pochodzili z biednej rodziny i nie mogli mieć tego w domu. Adasiowi także robiło się smutno na widok płaczącej siostrzyczki. Bardzo chciał spełnić jej marzenia i zobaczyć uśmiech na jej ładnej buzi. Z tego powodu, wymykał się z domu w poszukiwaniu czegoś, co mogło by zastąpić książki i lalki w szkole. Rodzice ciągle pracowali i nie widzieli tego co się dzieje w domu. Adaś zajmował się wszystkim. Gdy tego dnia wyszedł na ulicę zobaczył chłopca w jego wieku. Był ubrany w drogie ubrania a dom miał wielki jak jakiś pałac. Adaś zaczął płakać gdy zobaczył to wszystko. Chłopiec podszedł do Adama i zaczął go pocieszać. Miał na imię Tomek. Po chwili przyszli rodzice Tomka i gdy zobaczyli biednego chłopca, kazali mu uciekać. Tomkowi nie spodobało się zachowanie rodziców. Mimo iż miał dopiero 9 lat wiedział co to znaczy być biednym. W szkole często słyszał o takich sprawach. Postanowił sobie pomóc Adasiowi. Za każdym razem gdy dostał nową zabawkę, inną przynosiła Adasiowi. W końcu chłopcy się zaprzyjaźnili. Gdy Adam miał wracać do domu Tomek go zapytał:

- Dlaczego wtedy płakałeś?
-....- odpowiedziała mu cisza, jednak się nie poddał.
-Coś się stało? Powiedz to ci pomogę.
- Wiesz... - niepewnie zaczął Adam- mam młodszą siostrzyczkę... Lubi ona kolorować obrazki i słuchać bajki, bawić się lalkami...
- Więc?
- Widzisz, my jesteśmy biedni i nie mamy tych wszystkich fajnych rzeczy....
- Mogę ci pomóc. Ja mam wszystko co mi trzeba.
- Ale... Co na to rodzice?
- Wytłumaczę im....

I w tedy Adam zaczął płakać, tym razem ze szczęścia. Tomek podarował mu swoje stare książeczki aby mała Celinka miała co czytać, znalazł kolorowanki i lalki po jego starszej siostrze. Chłopcy byli najlepszym przykładem przyjaźni. Tomek oddawał niepotrzebne mu rzeczy a w zamian Adaś pomagał mu w codziennych sprawach. Byli nie rozłączni. Z ich historii możemy wywnioskować, że dobrzy ludzie są na Ziemi. A każdy bez wyjątku może mieć przyjaciela. To nie zależy od jego stanu.

Samanta Madmauela Cecylia Bańka

wydrukowano dnia: 03.11.2026 COPYRIGHT © ADB 2026